

GAZETA TRANSILVANIEI.

„Gazet'a“ ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fôia, candu concedu ajutôriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu sêu $2\frac{1}{2}$ galbini mon. sunatôria.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 92.

BRASIOVU, 6 Decembre | 24 Novembre

1877.

Resbetulu.

Brasiovu, in 4 Decembre n.

Gôn'a turciloru urmêza cu multa vivacitate din partea russiloru si a romaniloru in directiunea spre Vidinu si spre Sofi'a. „Romanii au luat Lom-Palank'a dupa 6 zile de canonada; turcii s'au retrasu la Vidinu.“ Astfelu suna telegram'a marelui duce Nicolae dela Bogot. Precandu trupele romane inaintêza victoriosu spre Vidinu, russii ocupa positiune dupa positiune. Dupa luarea positiunii dela Praviti'a, despre care vorbescu telegramele de mai la vale, turcii parasira Orhani'a si se retraseru in fortificatiunile din passulu Vraciei si la Lutacov'a, dêr' curundu le parasira si pe aceste si o pornira spre Sofi'a. Russii au ocupatu in 29 Nov. positiunile parasite si au urmaritu pe turci in 30 Nov. pana la Arabkonak. Ei au mai ocupatu preste acêsta mai multe puncte pe sioseau'a Lom-Palanka-Berkowitza si pe terenulu dintre riurile Isker si Ogost.

Este caracteristica depesi'a lui Mehemet Ali din Sofi'a, care dice, ca „de patru zile elu (Mehemet) totu respinge la atacurile, ce le facura russii asupra positiunii sale.“ Apoi dêca a respinsu pe russi, de ce a luat totu elu fug'a? Sermanulu Osman-pasi'a astêpta cu sete ajutoriu si rôga pe Allah cã se vena cu-o ôra mai inainte Mehemet Ali se'lu scape. Acest'a inse in locu se se aprôpie mai multu de portile Plevnei, se totu departêza. „Inca 14 zile vomu mai asteptã si dêca nu ne va veni nici unu ajutoriu, vomu încercã o esire.“ Astfelu se se fi esprimitu Osman-pasi'a in 27 Nov. dupa cumu afirma mai multi desertori. Dêca diseleloru s'ar' basã pe adeveru, atunci Osman-pasi'a ar' mai avê inca provisiuni pentru vreo 10 zile. Ori-cumu va fi inse russii facu prea intieptiesce, ca nu-i mai lasa timpu lui Mehemet de a concentrã fortie noue, ci 'lu ataca energicu din tôte partile. Pana se voru potê pune in miscare rezervele turcesci, cari se mobilisêza acuma, tóta Bulgari'a, afara de cateva fortaretie, pôte fi curatita de turci. Decandu amu intratu in êrna, operatiunile inaintêza cu multa energia. Bine a disu Tiarulu, ca „êrn'a va fi unu puternicu aliatu alu russiloru.“

Marele duce Nicolae anuncia, ca dupa lupt'a dela Metski si Trestenik russii au ingropatu nu mai puçinu decatu 2500 cadavre. Êca ce pôte nesdravenulu Suleiman-pasi'a, care candu cu atacurile dese nebunesci asupra fortificatiuniloru russe dela Sipe'a a nimicitu unu corpu intregu de armata. 2500 morti: numerulu acest'a oribilu acusa de ajunsu ôrb'a bravura a temerariulu pasia, care-i aduse unu cumplitu desastru. Numai asia inainte! Suleiman va ingrigi pentru cã se trêca catu mai multi turci in paradisulu lui Mahomet.

Armat'a muntenegrina sub comand'a principelui Nichit'a a cuceritu totu teritoriulu intre graniti'a muntenegrina si Boyan'a si intre laculu Scutari si mare. Muntenegrinii au luat pana acuma 8 fortuletie, citadell'a Nêhay cu 22 tunuri si o mare cuantitate de provisiuni si munitiune. Tôte satele si cetatile luate s'au supusu dominatiunii principelui muntenegreanu. Astfelu se vedu incununata cu victoria stindartele armatelor chrestine in tôte partile.

Cetimu in „Monitoriulu oficialu:

Poradim, 18 Nov. st. v. Lom-Palanka a fostu ocupata astadi de trupele romane. Bombardarea de pe malulu dreptu alu Dunarei, a tînutu siese zile. Unu detasiamentu de infanteria a trecut Dunarea si a intratu in orasiu totu intr'unu timpu cu unu plutonu de calarasi, care venea de cealalta parte. Turcii s'au retrasu spre Vidinu.

Bogot, 16 Nov. st. v. In telegram'a mea dela 13 am disu, ca, spre a întôrce atentiunea turciloru dela ataculu Pravitzei, doue demonstratiuni s'au facutu spre Etropol si spre Orkani'a. Prim'a s'a terminatu prin luarea

Etropolului; a dou'a a datu locu unei aprinse si sangerose lupte de cavaleria. Trei escadrone de grenadiri calari si trei escadrone de dragoni cu a dou'a bateria calaretia a gardei au mersu dela Vratz'a spre Orkani'a. La 10 Nov. acestu detasiamentu s'a despartitu, unu escadronu si jumetate de dragoni mergundu spre Novotchen'a, era restulu prin Rochkovo si Rogotin'a la Liusikow, sub comand'a generalului Klot. Ultim'a colona ajungendu la Rogotin'a, incepu impuscatur'a, dêr' aflandu, ca colôn'a dela steng'a a colonelului Lichtiansky fusese silita se se retraga, se retrase si dens'a asemenea acoperindu'si retragerea. Êta ce 'i s'a intemplatu. Din caus'a unei ceti grôse, la ante-gard'a colonei jumetatea de escadronu a capitanului baronu Stempel trech aprôpe de fortificatiunile dela Novotchen'a, 'si facu drumu pana la satulu Skrevin'a si intalnindu o ceta de 60 calareti turci, ucise 30 dintr'ensii si'si urma drumulu. In timpulu acest'a o lupta incepuse in urma'i intre infanteria turcesca cu artileria si restulu escadronului nostru de dragoni ai gardei cu 2 tunuri, si pe frontulu si flanculu seu aparusera 400 cerchesi. Dragonii nostri incepura a se retrage pasu cu pasu si in timpu de 3 ôre pe o distantia de 8 verste, unu escadronu si jumetate cu 2 tunuri sustienu ataculu a doue batalione turcesci cu 2 tunuri si 400 cerchesi. In fine, in strimtorea dintre Novotchen'a si Karaulk'a-Derbent, cerchesii 'i ajunse si, strimtorea fiindu plina de bulgari, ce fugeau cu carutiile si vitele loru, unulu din tunuri fû luat de cerchesi, dupace toti soldatii lui fura macelariti, celalaltu tunu potu fi aruncatu in prepastie. Din nenorocire portu-drapelulu (stegariulu) regimentului de dragoni Domlowsky, Dimitrie Nazimov si Vilinky fura ucisi, aparandu cu eroismu tunulu luat de cerchesi. Restulu bravului detasiamentu, compusu de 15 dragoni mixti cu 2 oficeri ocupã Karaulk'a-Derbent si sustienu prin foculu loru assaltulu cerchesiloru pana la sosirea colonei din drêpt'a. Intr'acêsta lupta, alu carei rezultatu fû asiã de nenorocitu, dragonii gardei s'au portatu cu vitejia. Din 12 oficeri n'au remasu decatu 2 neatinsi. Dintre ceilalti 3 au gasitu o môrte eroica, 3 au fostu raniti. Capitanulu Oussoff din bateri'a gardei calaretia, capitanulu baronu Stempel din dragonii gardei si portu-drapelulu Ienkiewitch cate-si trei greu raniti; 4 au fostu contusionati: capitanulu Meinauder din dragonii gardei, alu douilea capitanu Gouhowsky, portu-drapelulu Svichtchowsky si cornetulu regimentului de cuirasieri ai Majest. S. contele Tolstoi. Printre soldatii au fostu 43 morti, 24 raniti si 2 disparuti. Cu tôte acestea detasiamentulu 'si-a implinitu misiunea, ce i se incredintiasa, deturmandu atentiunea trupelor turcesci dela Orkani'a si impiedecandu-le de a sosi in ajutoriulu detasiamentului turcescu dela Pravitz'a.

Bogot, 17 Nov. st. v. Detalieri asupra luarei Etropolului: Lupt'a a tînutu de diminetia 10 Nov. pana la 3 ôre dupa amedi a zilei de 12 Nov. Diu'a de 10 a fostu intrebuintata la impuscatura si la transportulu artileriei pe d'asup'a prapastiloru. La 11 diminetia voluntarii regimentului Preobrajensky sub comand'a capitanului Reutern luara printr'unu atacu subitu redut'a cea mai inaintata, in urm'a carei'a turcii, luati in flancu, fura siliti se parasêca tóta lini'a cea d'antain a positiunii loru, care fû indata ocupata de colonele din drêpt'a ale principelui d'Oldenburg. Acêsta colona continua in urma impuscatur'a pana la diua. In acelasi timpu, pe candu colonele din steng'a intretienea asemenea o impuscatura, ea se pregati a incongiurã flanculu dreptu alu turciloru. La 12 dimineti'a acêsta colona sub comand'a adjutantului imperatului colonel Luibovitzky incepu a merge din ce in ce inainte asup'a flancului si asup'a spatelor turciloru si'i sili se se retrage. Principala reduta, care domina gur'a strimtorei, fû ocupata de o compania din regimentulu Preobrajensky. Turcii fugira. Nôptea sosindu, urmarirea n'a potutu incepe decatu in 13 dimineti'a. Dragonii d'Ecaterinoslaw au luat trei tunuri, doue chesione, 300 carutie cu munitiuni si provisiuni. Perderea nôstra in timpulu acestoru trei zile a fostu de 48 morti si raniti. Unu singuru oficeru âlu gardei, portu-drapelulu Neovinsu a fostu ucisu.

Sciri merunte politice. — Ministrulu de comerci austriacu Chlumecky a adressatu catra cont. Andrásy o nota, in care dice, ca fiindu imposibilu a se regulã cestiunea impacarei dualistice pana la finea anului curentu, gu-

vernulu austriacu doresce a se stabili unu provisoriu de celu puçinu trei luni, dêr' mai bucurosu ar' voi unu provisoriu de 6 luni pe bas'a tratatelor existente. Totu asia a scrisu ministrulu Trefort, cerendu respunsu grabnicu. — Unele foi dualistice se plangu amaru asupra traganarei in cestiunea impacarei. — In 5 Decembre s'au amanatu siedintiele camerei unguresci si s'au inceputu siedintiele delegatiuniloru. Guvernulu va cere dela delegatiunii votarea unui budgetu de 25 mil. pe 3 luni. In 6 Dec. imperatulu va primi delegatiunile in audientia solemnala. — Deputatii croati voiescu se parasêca diet'a Ungariei, depunendusi in corpore mandatele. „Pesti Napló“ scrie: „Dêca se va adeveri acêsta, atunci si Ungari'a va avê „cechii“ sei.“ „Napló“ amenintia pe croati cu mesuri coercitive.

Se anuncia, ca Germani'a favorisêza ide'a unei paci separate intre Russi'a si Turci'a. Princ. Bismarck e contra unui congressu european. — In 12 Dec. se dice, va incepe actiunea Serbiei, in 9 va plecã principele Milan cu metropolitulu in cuartirulu generalu si in 11 se va proclamã independentia Serbiei. — Guvernulu serbescu a adressatu o nota energica catra Pôrta, cerendu se i se dê in 14 zile respunsu si satisfactiune pentru violarea granitiei de catra basi-bozuci. — Greci'a inca a adressatu Pôrtei o nota aspra. Pôrta a respunsu, ca este resoluta a infruntã pericolulu si, in casu candu not'a Greciei ar' avê de scopu a provocã unu respunsu irratu, care se servêca de pretextu alu unei rupturi intre cele doue state, a adausu, ca e gat'a a tramite paspôrtele reprezentantiloru Greciei si Serbiei. Circula faim'a de alta parte, ca Pôrta ar' fi oferitu in urm'a mediatiunii englese Serbi'a vechia Serbiei si Epirulu Greciei, dêca aceste doue state voru remanê neutre. (?)

Dela Rom'a se anuncia, ca starea Papei, care erã bolnavu de môrte, s'a mai amelioratu. Cu tôte aceste dêcurge inse discussiunea asupra viitoriului Conclave intre cardinali si ambassadorii straini.

Din Françi'a sosesc o scire buna. „Monitoriulu“ scrie adeca, ca Dufaure, fostulu ministru, ar' fi luat asupra'si a impacã pe MacMahon cu republicanii din steng'a si ca maresialulu a primitu concessiunile, pe cari, dupa parerea lui Dufaure, ar' trebui se le faca camerei.

Din camera Romaniei. (Siedinti'a din 1 Dec. c. n.) Ministrulu de finance Campineanu depune pe biuroulu camerei budgetulu pentru 1878. Budgetulu ordinariu arêta, ca veniturile sunt cu 2 milione aprôpe mai mari, decatu cheltuielile; budgetulu extraordinariu arêta unu deficitu de 28 milione, care se va acoperi prin emisiunea viitôria a biletelor ipotecare.

„Despre scôlele romanesci.“

(„La adress'a mitropolitiloru si a pressei.“)

Sub acestu titlu aflaseramu in „Haladás“ dela Turd'z Nr. 48 din 31 Oct. unu articlu plinu de insulte, usitate in diariile de calibrulu acestuia. Remanendu-ne astadata ceva spatiu in colonele nôstre, reproducemu partea cea mai mare din acele insulte, pentru cã se se vedia si cu acêsta ocaziune, in ce modu suntemu tractati in caus'a scôleloru. Êta insultele lui „Haladás“:

„Gazet'a“ ia in nume de reu peste mesura, ca comitetulu administrativu a decisu inchiderea scôlei gr.-catholice din Muresiu-Ludosiu. Acesta e lucru usioru, si preste totu este usioru a laudã sêu defaimê dela mеса unele mesuri singuratic. A esi inse in afara si a vedê acoa passivitate, lene si nepasare in afacerile scôleloru romanesci; a vedê pe popi desfrenanduse in edificie pompose (pompás épületekben dözsölni??), era pe baiati sguliti in bordeie cá cotetiele de porci — va pricepe ori Baritiu ori Muresianu, ca inspectorii de scôle facu bine, candu prin asemenea taia-

turul de vena dau aventu causei scolastice, candu curatia terrenulu de calbedia. Nu e indoiela, ca scol'a este conditiunea fundamentala a ecizistenciei unui poporu. Ne miramu, ca acelu poporu, care si zugravi siesi unu trecutu istoricu atatu de stralucitu spre a se desfeta in elu, acelu poporu, care crede asia de multu intr'unu viitoriu maretiu toema poporulu acela, adeca conducatorii lui, nu misca nimicu in caus'a scolastica, ci din contra, spre daun'a aceleia 'si mintu ei siesi. Asia, ei mintu, dascalulu catra parochu, parochulu catra protopopu, acesta catra episcopu si metropolitu; ei in reporturile loru aduna minciunile cele mai miserabili, ca se insiele afacerile scolastice, pe sine si pe metropolitu. Era acesta minciuna se continua de mai multi ani. Ei mintu in susu si in diosu cu obraznici'a cea mai mare (a legszemetelenebbül hazudják), ca scólele loru se afla in stare normala, in sensulu legiloru; candu luandu de exemplu numai comitatulu nestru, cu exceptiune de protopopiatulu lui Vlassa, in celelalte numai ici-colea afli cate o scóla de suferitu, pe tóte celelalte le poti cassá in poterea legii si a dreptatiei, cá totu atatea pietrii de scandalu. Era déca le inchidu? Atunci vino press'a si pe organele administrative le acusa de dusmane, ca-ci dicea ei: reporturile protopopesci spunu, ca acelea sunt bune. Si apoi reportulu protopopescu este santu. Si totusi, in reporturile protopopesci mai fiacare cuventu este o minciuna, ceea ce densii potu cutedia cu atatu mai usioru, ca in viéti'a practica nui controlédia nimeni. Mitropolitii inca n'au luatu mesuri din sinulu loru, cá se visitadie si se cercetadie scólele prin commissarii loru. Se o faca acesta, si voru vedé, catu sunt de ticalóse scólele romanesci si in ce modu miserabile a mintitu popimea in multe locuri de detrimentulu interessului publicu (s a papság sok helytt mily nyomorult modon hazudott a közérdek rovására.)"

„Déca press'a romanésca judeca, se judece cu temein, si prin apararea sa nemotivata se nu incuragiedie pe cei lenesi, cá toema se nu faca nimicu; ca-ci déca va face martiri din toti aceia, ale caroru scóle se inchidu, ne tememu, ca cá mane nu'i voru mai incapea la peptulu ei. Nu póte fi lucru mai usioru decat a trece cineva de omu mare, de si nu face nimicu, ci se dá lenei. Din contra, press'a se'i bata cu biciulu, éra mitropolitii se tramitia peste ei visitatori din centru. Asia se va alege ceva din scólele romanesci, altumintea cu anevoia.“ --

Precumu vedu lectorii, aceste insulte de nimicu sunt aruncate in doue directiuni asupra clerului romanescu intregu cu docenti cu totu, fora distingere de confessiune, apoi si asupra pressei romanesci si mai anume asupra „Gazetei“, de care vorbindu, se inhata si se atinge totuodata si de persóne, intocma cumu facea mai inainte Moldován Gergely in „Magyar Polgár“, in „Hon“ si pe airea cu-o antipathia, pe care aci nu-o potemu cualificá mai de aprópe.

Dér' óre cine **mente** in acesta causa de viétiá si de mórte? **Mintu** aceia in capulu loru, cari inculpa pe „Gazeta“, ca ar' fi aparatu vreodata in tóta viéti'a sa de ani patrudieci pe vreunu preotu, docente ori professoru necapabile, ori lenesiu, ori corruptu; candu toema din contra „Gazeta“ au avutu multe si mari neplaceri din cauza, ca in punctulu instructiunei si alu culturai poporului la casuri de asia, n'au crutiatu pe nimeni in lume, nici chiaru pe parinti si frati, ci toema pentru-ca le-au voitu binele si progressulu, le-au spusu adeveruri aspre, in catu se le pocnéscá urechile. Martori sunt aci mii de pagine ale „Gazetei“ si ale „Fóiei“; martori potu fi miile de scolari si studenti, cari au trecutu de sub manile celoru doui barbati espusi astadi la insulte si persecutiuni ostili numai pentru cá se le amarésca si mai multu betranetiele, si cá se péra mai curendu, „ca-ci ei au traitu prea peste mesura multu, dupa ce in 1848/9 n'au apucatu a li-se stinge sórele.

Ce amu disu noi in Nr. 80 alu „Gazetei“ despre scól'a din Ludosiu? Amu disu puru si simplu, ca „Haladás“ se bucura de inchiderea ei; ca-ci asia a si fostu, s'a bucuratu; si amu adausu, ca noi „nu pricepemu cumu ludosienii au scapatatu la atata, in catu se nu'si póta conservá scól'a si se dea copii la scóla de alta lege si alta limba.“ In fine amu inchiaiatu cu apostrof'a: Amu ajunsu in dilele lui Rákoczy si Apáffy preasantiti Parinti!“ Sustienemu si astadi acea apostrofa, cu care toema voiramu se documentamu, ca, mai repetimu, in acesta causa de viétiá si mórte nu scimu se menagemu nici chiaru pe metropolitu, necumu pe protopopulu din Ludosiu, de si ne este amicu personale toema de ani 50.

Pana in catu **mente** „Haladás“ facia cu clerurile si cu corpulu docentiloru, nu voimu se cercetamu noi; nu ne vomu face advocatii nimeni; de si amu sci se demascamu si noi obraznicele, minciuni din „Haladás“, citandu de es. numai

numerósele cercularie metropolitane séu episcopesci emanate in caus'a scóleloru, necurmatu de ani 25 incóce, apoi mai multe visitatiuni diecesane, precumu si fórté interessantele debateri ale sínódelorulu si congresselorulu totu in acesta causa; in fine cele mai serióse mustarri, date la cativa protopopi in cursulu aniloru nu numai de catra archierei, ci chiaru de catra sínóde; ba amu potea citá reporturi comissionali, buna-óra cumu fusese celu din an. 1874 alu deputatulu Dr. I. Mesiota cá referente in scolasticis, intru care nu ca s'au ascunsu adeverulu, ci toema din contra, li s'au pusu protopopiloru in nasu urmatóriele cifre: In archidiecece sunt 64,726 copii de ambele sexe intre 6—12 ani obligati a ambla la scóla si 19,258 intre 13—15 ani; inse acestia numai din 25 protopopiate, ca-ci 15 protopopi au fostu lenesi, n'au aratatu nimicu. Mai incolo: din 1087 comune greco-resaritene numai 413 au scóle, dér' si din acelea 170 nu corespundu legiloru, prin urmare la vreo 720,000 de suflete numai vreo 238 sunt scóle bune. Amu potea produce totu cifre de acestea si din ceealalta archidiecece, cetitorii nostri le voru aflá inse in Nrii „Gazetei“ din anulu, in care se ti nuse intre greutáti nes puse congressulu scolasticu la Blasiu. Intr'aceea repetimu, ca nu voimu se ne facemu advocatii cleruriloru, precumu nici cá se mai spalamu la harapi, carii sciu fórté bine, ca in tóta Transilvani'a scóle de dómne-ajuta sunt si potu se fia numai in asia numitulu fundu regiu si in comunele fostelor regimente granitarié, éra in comitate, in fost'a iobagime se póte, ca voru fi si pe acolo catra anulu 1900. Ne va dice inse cineva: Pentru-ce maghiarii si anume calvinii din iobagime au scóle si romanii n'au? Spuneti aceluora, cari ambla se ve insiele cu fabule de acestea, ca mintu. Dá, calvinii ar' trebui se aiba scóle bune, ca s'au preparatu pentru ele dela 1550 neincetatu; dér' nu le au, decatú asia precumu le-a descriu Otto Hermann in „Kelet“: bordeie, in care ploua si ninge, cu dascalii sierbitori si cersitori. Nu noi o dicemu acesta, „Kelet“ o spune. Noi desfidemu inse pe Moldován Gergely si pe alti collegi ai sei, cá se marturisésca pe onórea loru, nu „dela mésa“, ci „din viéti'a practica“, déca „Kelet“ mente. Se ne mai esplice totu elu, pentru-ce possessorii maghiarii cei mai multi si mai mari, ai iobagiloru totu maghiarii pe catu timpu iau dominatu, scóle nu le-au facutu. Se ne mai descopere si acelu „secretu“, pentru-ce secuii „cei liberi (szabad székelyek), éra nu robi, nu selavi“, cumu se lauda ei, cu singur'a exceptiune de cei, carii au fostu militarisati de catra austriaci, n'au avutu scóle mai de locu, si pe care leau astadi, déca le voru fi avendu, nu amu auditu pe nimeni laudandu-le. Dér' cumu se intempla totusi acea minune, ca din acelea umbre de scóle éra si vedemu inchidien-de-se nici una? Mai intrebamu pe inspectori, cutediatau séu cutédia vre-unulu din ei se scria ori se cuvente catra episcopii si archiepiscopii romano-catholici unguri, croati si slavaci in causele scolastice, in acestu limbajiu mojicescu din „Haladás“? Si candu episcopulu Mich. Fogarassy le dise in congressulu rom.-catholicu din vér'a trecuta: Nu voiu suferi niciodata, cá se ve amestecati in afacerile scóleloru mele! a cutediatu Moldován Gergely, Papp Agoston, Réthy Lajos, séu ori-care altulu se'i dica: Escelentia, dascalii tei 'ti mintu, popii tei 'ti mintu, protopopii tei mintu „a legszemetelenebbül és nyomorult modon“? In acea di le-ar' si face procesu de pressa. Cautati scólele maghiare catholice de pe pustele Ungariei si din Croati'a, chiamati arbitrii din tóta Europ'a, cá se le compare cu cele romanesci, inse asia, cá se tiena de inaintea ochiloru adeverulu istoricu, ca romaniloru din Transilvani'a, cu puține exceptiuni intinse mai susu, nu le-a fostu permisú cá se'si faca scóle pana in a. 1850, si ca toema de le-ar' fi fostu permisú, iobagii, dilerii curialistii milionu din ei, pe catu timpu 'si avea casele loru, cumu amu dice. in spate, gat'a de a se muta in fiecare anu la s. Georgie, pentru cine érá se faca scóla, candu avemu esempla destule, ca chiaru biserici de lemnu se stramutá dela unu locu la altulu. Era dela 1850 incóce prin cate cercari au trecutu scólele romanesci! Scólele din Brasiovu s'au potutu infintia numai dupa doue processe lungi si inversiunate, pe candu adeca prefectulu Ios. Wenzel dedese resolutiunea: In poterea inaltelorú rendueli voue neunitiloru nu vi se da voia se faceti scóle mai mari, decatú numai in cari se invetiati a citi, a scrie si cele patru operatiuni.“ In Sasime érá permisú celu puținu atata. Nu asia in comitate, unde vedeamu cu ochii nostri, cumu auctoritatile municipali aruncá la o parte

ori-ce porunca imperatésca venie in favórea scóleloru, si apoi Iosifu II nu mai érá in viétiá. Las' ca in tóta lumea masele, glótele de poporu sunt greóie si indolente, de unde vine si proverbulu nentiescu „Der Bauer rührt den Fuss, nur wenn er muss“, dér' apoi se mai dica si vicespanulu catra popa: Sunteti nisce nebuni, déca voiti se deschideti scóle pentru mojici, cá mane poimane se se faca popi si dascalii fetiorii loru in loculu fetioriloru vostrii, — atunci cine se mai sté de infintiarea scóleloru? Asia mergea lucrurile in Ardealu, pe candu Moldován Gergely amblá in camasia lunga; éra precandu 'lu dedese tata-seu la scóle, unu illustru barbatu de statu de mare influintia, dicea in diverse ocaziuni: „Aceia, carii ceru scóle pentru poporulu romanescu dela sate, ei voiescu nefericirea lui, ca-ci destépta in elu dorintie si aspiratiuni ce nu cunoscea pana aci. Romanulu e mai fericitu atunci, candu are opinci bune si póte injuga boi buni la caru.“ Mai venisera si incercarile, de si nu asia brutali, de germanisare. Atunci romanii incepura a'si siopti unii altora: „De catu se ne facemu scóle in limba straina, scóle de renegati din pungile si din sudórea nóstra, mai bine nici-o scóla; decatú bastardi, mai bine remanemu in statulu naturei.“ Totu atatea consecentie fresci ale despotismulu egoistu.

Crisian'a, 29 Nov. 1877.

Onorata Redactiune! De astadata am a ve impartasi o scire trista: Episcopulu diecesei gr.-cath. Oradane **Ioane Olteanu** adi la órele 4 $\frac{1}{2}$ dupa amédiu a repausatu in domnulu. Nu voiu se facu aci biografi'a defunctulu episcopu, lasandu-o unoru pene mai dibace, ci oftandu-i se fia tieren'a usióra, e destulu se observezu, ca grele tempuri astépta pe diecesea Oradana: datorii mari de licuidatu, parochie vacante, preoti neasiedati, cause scolari si bisericesci neresolvate, teologi absolvati cate de doui trei ani si casatoriti, dér' neordinati petrecu tempulu pe la socii si parinti fora stare si ocupatiune, prepositur'a si unu stalu canonicale vacantu, guvernarea si administratiunea diecesei o confusiune, sume insemuate de capitale diecesane elocate pe la privati, care dela unu tempu incóce nu aducu nici unu percentu, ér' alte sume considerabile imprumutate din fundatiuni, fora nici o ipoteca. Astfeliu ni se ruinéza fundatiunile, cari suie paua la unu jumetate milionu si cari, manipulate cu grigia si consciintia ar' poté reversá multu bine asupra instructiunei scolare, si intre preotime si orfanii diecesei.

Pe fitoriulu vicariu generalu 'lu-astépta dér' oper'a lui Sisiphu. Asupra acestor'a, cá totu atatea cause vitali vréu a atrage atentiunea pré maritului Capitulu diecesanu, care este respondentioru de tóte inaintea diecesei, si care vivente episcopo a trebuitu se fia la inaltimea missiunei sale.

Ce se tiena de denumirea noului archiereu bisericescu fora de a prejudecá opiniunei publice, credu a impartasi vointi'a codiecesaniloru mei, candu dicu, ca pentru noi ar' fi fórté de doritu, déca noulu archipastoriu s'ar' denumi din sinulu preotimei diecesane, care cunósce bine situatiunea, indigintiele si eparchi'a nóstra, cu atatu mai vertosu, ca sunt multi barbati demni de acea inalta pusetiune, si nu s'ar' vedé siliti a fi condusi de vreo clicá, care in urma ii prepara rui'a, dupa cumu avemu esemple destule. Lumea se scia, ca nu sumu aspirante. Aceste mi-am tienutu de detorintia a le aduce la cunoscintia Onoratului publicu numai in interessulu binelui comunu alu diecesei.

Scipio.

Vamesiu Odriheiu Novembre 1877.

(Santirea noului turnu alu bisericeii din Ciucmandru.) In 26 Oct. s. v. a. c. avusemu fericirea si onórea a fi presente in comun'a bisericesca gr. cath. Ciucmandru, tractulu protopopescu alu Ibasifaleului la santirea nou edificatulu turnu, construitu la acea bisericá. In memorabil'a di de 26 Oct., care era o di de Domineca, s'a celebratu la orele 9 a. m. sant'a liturgia, pontificandu p. o. D. Stefanu Campianu protopopulu tractulu Elisabetapolei, asistandu si alti preoti din vecinatate. Dupa finirea cultulu divinú p. o. D. protopopu se sui pe catedra, si pronuncia o predica religiósá nationala, care fu ascultata de numerosulu publicu de diverse nationalitati cu atentiunea cea mai incordata profundu miscandu anemele auditoriloru.

Fia'mi permisú a descrie in puține cuvinte si liniamente activitatea si labórea bravulu poporu

romanu din Ciucmandru. Mai antaniu 'si edificara biserica din materialu solidu acoperita cu tiegle, dupa aceea se apucara si cladira casa parochiala cu 3 incaperi si celariu (privintia) de desuptu, precumu si o scóla corespundietória legiloru tieiei, tóte de piétra si acoperite cu tiegle, si inca asiá catu de o parte e cas'a parochiale si de alt'a e scól'a, ér' in midiulocu se afla s. biserica cu turnulu ei maiestosu.

Si acestu poporu bravu la consiliile d. pr. vedindu cá tóte sunt in ordine buna si frumóse precumu biserica scol'a si casele parochiale, au cugetatu a fi de lipsa a cladi si unu turnu corespundietoriu celoru alalte edificie. Turnulu redicatu e construitu de pétra si e acoperitu cu pleiu, si asiá e de pomposu incatu produce calatoriului unu aspectu imposantu inca din departare, de ora-ce comun'a Ciucmandru e situata in drumulu de tíera ce duce dela Sighisiorá la Muresiu Osiorheiu. Este demnu de sciutu cá la facerea turnului, sublimu in felulu seu, in o comuna rurale cá si acést'a au contribuitu forte multu p. o. D. popla Stefanu Campianu d'impreuna cu zelosulu preotu locale d. Nicolau Galea, prin intieleptele loru sfaturi, precumu si prin alte ostenele. Dupa finirea ceremonieloru avuramu o més'a stralucita la cas'a parochiale, unde s'au redicatu mai multe toaste, primul toastu la redicatu d-nulu prota St. Campianu intru deplin'a sanetate a Escelentiei Sale d-lui Metropolitu rom. gr. cat. Dr. J. Vancea etc.

Eca d-le Redactore ce póte o comuna „unita in cugete, unita in simtiri“ dupa cumu ne cauta laureatul bardu nationale A. Muresianu. Si alte comune romane ar' trebui se urmeze esemplulu confratiloru Ciucmandreni.

Nicolau Maioru,
parocu gr. cat.

Naseudu in Novembre 1877.

(Unu specimenu de cavalerismu unghurescu.) In nr. 87 ai binevoitu d-le redactoru a luá notitia despre unu pasculu publicatu de Várady Antal in nr. 260 din „M. Polgár“ in n. 88 despre unu alu 2 pasculu esitu in n. 264 din „M. P.“ sucrisu de unu Bobulescu. Totu odata ti-ai esprimitu dorintia de a capatá informatiuni esacte despre starea lucrului.

Permite-mi deci d-le redactore se satisfac dorintiei espresse. Trebuie inse se marturisescu din capulu locului, ca de nu me simtiam provocatu nu veniam se molestezu cetitorii „Gazetei“ cu descrierea unei afaceri atatu de murdarie, cumu este cea din cestiune.

Inainte de a face istoriculu, precumu pretinde sanctitatea adeverului, spre a ferí publiculu nepreocupatu de nesce informatiuni sinistre si tendentióse, 'mi iau voia a permite, ca in Naseudu esista de vreo 15 ani una „Reuniune romanésca de lectura“ numita si casina romanésca, care are statute intarite. In sinulu acestei reuniuni au fostu primiti toti inteligentii, toti, la cati se presupune o crescere mai alésa, fora deosebire de nationalitate si de clasa. Si astadi se afla intre membrii ei mai multi strani chiaru si de nationalitate maghiara. Indata dupa venirea lui V. A. — mi-se pare asta primavéra — acést'a a fostu primitu intre membrii, presupunenduse ca cá cancelistu reg. va fi omu cu crescere corespundietória. Observezu aci, ca pana acuma nici unu strainu nu s'a plansu asupra casinei romane, din contra au fostu prea multumitu cu primirea, ce li s'a facutu la ori-ce ocaziune. Pana acuma a fostu deplina armonia intre toti membrii casinei.

In sér'a din 31 Oct. se aflau in sal'a casinei mai multi membrii, petrecundusi dupa cumu este datin'a la tóte societatile de acésta natura, parte prin lectura si conversatiune, parte prin jocu de siacu, preferanti etc. La o mésa se aflá si V. A. si conversá cu unu altu membru. Discursulu incepú a deveni din ce in ce mai vehementu, incatu atrase atentiunea totoruru membriloru de faciá. Deodata V. A. se scóla de pe scaunu cá unu smintitu, incepe a se preamblá prin sala cu capulu redicatu in susu si a sbierá apoi cu-o voce inalta, a insultá natiunea romanésca, numindu pe romani „talhari“ si „nulla“ si ca densii traiescu din grati'a unghuriloru si din a s'a.

Ceilalti membri, cari pana aci nu s'au fostu amestecatu in disputa, audiendu aceste insulte venite din sininu, nu au potutu se nu se indigneze si se nu-lu provóce la ordine. Asemene l'a provocatu presiedintele reuniunii in sensulu statutului cá se se modereze, ca-ci déca nu, va fi datu afara. Inse in locu de a se moderá si-a continuatu insulte

tele mai departe in unu tonu furiosu, batandu cu piciorulu in podimentu, a tranti scaunele, bá ce e mai multu, la unu membru, care ciná singuru la alta mésa, i-a trantitu siapc'a in taleru. Firesce, ca tóte aceste le-a facutu cu intentiunea de a provocá unu scandalu si mai mare. care se vede, ca-lu doriá forte. In urm'a acestora l'a provocatu presiedintele se parasésca numai decatu sal'a, candu apoi densulu incepú a strigá, ca acést'a nu e o casina, ci unu „Paisel“, „Kneipe“, in care romanii la tra cá canii la stele“ si ca de acolo nu-lu póte scóte nimeni.

La tóte aceste insulte intentiunate si provocatorie membrii de faciá au respunsu cu-o moderatiune, guvernare de sene, si cu unu tactu exemplariu. Nefiindu vre-unu servitoriu la indemana nimeni nu a pusu man'a pe densulu pentru alu dá afara, inse nu din téma séu din lipsa de curagiu, ci simplu numai pentru-ca nimenea nu a voit se vena in atingere cu unu asemenea omu.

In fine a esitu din casina, chiamatu fiindu de ospetariu, a intratu in chiliele din parterre, unde a continuatu scandalulu. In presentia unoru óspeti straini s'a espectoratu in tonu inaltu, intrebuintiandu espressionile cele mai deositorie, cari regretu, ca bun'a cuviintia nu-'mi permite a-le recitá la acestu locu, espressioni ce pe la noi nici dela corturarii cei rei nu suntemu indatinati a-le audi, si tóte insultatorie in modulu celu mai infamu de natiunea romana. Esindu si de aci a inceputu a alarmá publiculu ce trecea pre strada amenintiandu cu revolverulu si strigandu: „Se vina numai josu (membrii casinei) cáci le dau glontiu“, ceeace, se intielege, a facutu se se adune multu publicu de tóte clasele.

Si la tóte aceste amenintiari nu i-a facutu nimeni nemica, ba unu domnu romanu l'a insocitu chiaru pana acasa cá se nu-i-se intemple ceva din partea publicului infuriatu, care domnu constatéza ca nimeni nu a incercatu sei face ceva, cu atatu mai pucinu se arunce cu petrii. Asemenea nici politia nu i-a facutu nimica desi pre bas'a legiloru politiane avea dreptulu, ba chiar' detorintia a-lu arestá numai-decatu.

Acést'a este starea lucrului. Spartulu ferestriiloru nu sta in legatura cu acésta afacere. S'au mai intemplat de aceste prin Naseudu si inca la romani. Inteligenti'a si membrii casinei nu potu stá sentinela la ferestriile nimenui. Altcumu mi-se pare cá si acést'a este scornitura pentru a se face celu pucinu pre acésta cale martiru alu maghiarismului, si acésta parere o basezu pe spuselu unui panduru, care a vedutu pre Váradi puscandu in aeru a 2-a nópte si alarmandu, fara cá cineva se se afle pre langa cas'a s'a. Inse marea s'a opera a terminatu-o prin o scrisore adresata judelui de cercu provocandulu ai dá scutu persónei sale si in care numesce pre romani „ciurda de vite“, precum si prin scrisórea din „M. P.“ de care am amentitu.

Casin'a romana in siedinti'a adunarei generale din 1 Novembre l'a eschisu cu unanimitate, apoi a decisu a-se face aratare la locurile competente. Urmarea fú ca, pana acuma este suspendatu din postu si datu in cercetare judecatorésca. Cercetarea decurge. Din rezultatulu de pana acum'a s'a potutu convinge ori-cine cá tóte cele scrise de A. V. suntu minciuni si calumnii ba insusi V. a recunoscutu minciunile in procesulu-verbalu, asiá d. e. a recunoscutu, ca este falsa asertiunea publicata in „M. P.“, ca d. prof. dr. Malaiu aru fi esitu afara spre a aduna pe studenti. Servésca cele descrise pana aci de informatiune esacta pentru ori-cine, chiaru si pentru dd. dela „M. Polgár“.

Referitoriu la descaliturile cele impertinente din „M. P.“ nr. 264 marturisescu, cá aflu sub demnitate a respunde ceva, cu atatu mai vertosu, cá am fericirea a nu cunósce pe B. . . . Lauda ceriului, Naseudenii au ajunsu cu multu mai departe decatu se aiba trebuintia de invetiaturile domniloru dela „M. P.“

Portarea d. V. atatu de cutediatoria si vatomatoria ne-a venitu forte strania si nu ne-amu potutu-o esplicá, inse dupace amu vedutu ca „Magyar Polgár“ romanofagulu i-a saritu in ajutoriu prin publicarea pasculieloru mentionate, au inceputu a vedé, cá aci este unu lucru planuitu, este intocmitu cu scopu de a-ne provocá la scandale compromittatorie, ér' V. este numai unu instrumentu de executare. Inse reu s'au insialatu in calculii loru atatu Váradi A. catu si domni dela „M. P.“ si-i asecuramu, cá asemene se voru insielá si pentru venitoriu. Inteligenti'a romana de aci este cu multu mai superióre si mai cavalerésca decatu se-si

pateze numele cu scandaluri, si se-se demita la faptele ordinare, la cari voescu se ne provóce. Romanii din Naseudu 'si cunoscu positiunea, cunoscu totu-odata si tendentiele moderniloru cavaleri unghuresci. Scandalele inscenate la Mehadi'a, Borszák si alte calde cu fratii nostri de dincolo de Carpati ni suntu in memoria. Scandalulu provocatu la noi de V. A. este unu rubinu din diadem'a scandalorulu citate, din care diadema se oglindesce unu specimenu de cavalerismu. Totu odata asecuramu pre fratii Unguri cá vomu lucrá in acolo, cá lumea se cunósca cavalerismulu si alu unui'a catu si alu celuilaltu. Tóte au in lume margini, se va terminá odata si fanaticismulu si murdariile de calibrulu citatu. Faptele cu cari voru cercá se ne inegrésca si se ne compromita faciá de lumea nepreocupata, le vomu sci dirige totu deun'a astfelu, incatu se le cada dreptu in capu. Noi traimu o viétia pacinica remanendu pre langa a-le nostre, si fratii unghuri aru face forte bene se ne dè buna pace. Publiu.

Ucigasií familiei Orescu.

Septeman'a trecuta (27 Nov. n.) au avutu se dé séma inaintea tribunalului din Brasiovu cei trei secui, cari comisera in strad'a „Renascerea“ din Bucuresci o crima din cele mai oribile cate le cunósce pracs'a criminalistica, si adeca: servitórea Nagy Rozsi din Csik-Ményaság, de 32 ani, barbátulu acesteia Fazakas István, calfa de cismariu si amantulu ei Mihály Iozsef din Lovete, calfa de lacatusiu.

Nagy Rozsi a intratu in lun'a lui Iuliu a. c. cá servitóre la dna Alecsandrin'a Orescu, care locuía in cas'a propria din strad'a „Renascerea“ numai cu fiic'a-s'a Cleopatr'a si c'unu servitoriu cu numele Dincu Smarandescu. La finitulu lunei lui Iuliu dna Orescu a plecatu impreun'a cu fi'a s'a pe cateva dile la mosie. In timpulu absentiei sale Nagy Rozsi avú dese intalniri cu barbatulu ei si cu Mihály Iozsef, cari ambii locuiau in Bucuresci, si le impartasi, ca dna Orescu posede multi bani de argintu si de auru si convenira in fine intre sine de a omori pe dna Orescu si de ai luá banii, totodata inse otarira a omori antaiu pe fi'a ei Cleopatr'a, cá se nu fia cine se-i tradeze. Nagy Rozsi luase asuprasi a pregati totulu: Complicii Fazakas István si Mihály Jozsef aveau se se ascunda cu ajutoriulu seu intr'o anumita di in pivniti'a casei, ér' dens'a luase asuprasi a indemná sub vreunu pretextu falsu pe dómn'a casei si pe fi'a ei cá se mérga in pivniti'a, totodata inse a ingrigi cá servitoriulu Dincu se nu fia in timpulu acela dusu de acasa. Planulu sceleratu erá dér' facutu, lipsea numai esecutiunea.

Joi in 2 Aug. se intórse dna Orescu dela mosie. Indata a insciintiatu Nagy Rozsi pe complicii sei despre sosirea dómnei si ei otarira diu'a de 8 Augustu pentru esecutarea planului loru infernalu. In diminéti'a dilei acosteia Rozsi tramise pe Dincu intr'o pravalia din strad'a Lipsani spre a aduce nesce mostre. Dupa departarea lui intrara complicii ei in curte si de aci printr'o ferestrutia, care o lasase Rozsi deschisa, in pivniti'a, unde se ascusera de amendoue partile ale usiei. Rozsi merse apoi indata in camer'a d-siórei Cleopatr'a si o chiamá in pivniti'a spre ai aretá ceva. Domnisiór'a, care nici pe departe nu se gandea la ceva reu, scobori scar'a pivnitiiei, Rozsi merse dupa ea, tienendu o fringhia in mana. In momentulu, candu domnisiór'a ajunse in pivniti'a, se rapedira asuprai cu furia selbatica Fazakas si Mihály, o trantira la pamentu si pre candu unulu o tienea de mana, ér' celalaltu de pecióre, servitórea Rozsi o sugrumá de gatu cu fringhia (streangulu). Dupa ce seversu acést'a, Rozsi merse grabnicu in odai'a de dormitu a d-nei Orescu si cu cuventu, ca d-siór'a Cleopatr'a 'si-a scrantitu unu picioru in pivniti'a, a facutu cá si dna Orescu, cuprinsa de spaima, se alerge in ghiarele miserabililoru ucigasi. Rozsi merse inaintea ei pe scara. D-n'a Orescu abia scobori cateva scari si zari pe fi'a s'a intiusa pe pamentu.

Presimtiendu pericolulu, tipá si voi se fuga inderetu, Rozsi inse o tiene pe locu ii astupa gur'a si o taresce cu sine in pivniti'a unde se aruncara asuprai Fazakas si Mihály si o tienura de mani si picióre precandu Rozsi o sugrumá cu streangulu cá si pe Cleopatr'a. Cele doue cadavre le legara apoi unulu de altulu, le lasara in pivniti'a si se dusera toti trei in locuinti'a nenorocitei familie spre a 'si luá plat'a pentru ingrozitoriulu loru faptu jafuindu bani si pretióse in valóre de 1600 fl. v. a. Fazakas si Mihály mersera indata cu obiectele

jafuite într-o carciuma unde le urmă mai tardiu și Nagy Rozsi, după ce spuse încă servitorului Dincu, care intru aceea s'a fostu întorsu acasă, ca d-n'a Orescu s'a maniatu ca-ce nu s'a întorsu mai iute, ca a plecatu pe cateva zile la mosia unde trebuie se se duca și dens'a, lasandu pe Dincu singuru îngrijitoriu alu casei. Omoritorii plecară încă în diu'a aceea la Brasiovu. A dou'a di după sosire servitorea Rozsi voi se vanda cateva pretioase scumpe aurariului H. din locu. Acest'a suspitiunandu inse ca obiectele ce i le oferi secuieanc'a Rozsi erau furate, a dat'o pe man'a politiei, care a arestat'o și a tranis'o inaintea judei instructoru. Fiindu luata la raspundere Nagy Rozsi marturisi în fine faptulu oribilu după ce vediu ca negarea nu-i mai ajuta nimicu. Ea numi și pe complicii sei cari încă în diu'a aceea fura arestati.

Pe banc'a acusatiloru se mai află în diu'a de judecata, 27 Nov., afara de cei trei omoritori și o tierença din Szombatfalva cu numele Dombi Julis, care era invinovatita, ca a primitu dela fratele seu Mihály József obiecte de pretiu din cele luate d-nei Orescu și le-a vendutu. Mihály se-i fi disu ca elu a gasitu lucrurile aceste în Serbi'a.

La ascultarea finala omoritorii au marturisitu încă odata întregu faptulu loru înfioratoriu cu tôte impregiurarile sale agravante. Numai în aretarea motivelor faptului nu consuna pe deplin depunerile loru. Nagy Rozsi dice ca motivulu de capetenia a fostu reau'a tractare ce ar' fi avut'o în cas'a d-nei Orescu, unde ar' fi capatatu mancare puçina și rea, ear' candu d-n'a plecã la mosia i-ar' fi datu numai cate 30 bani (15 cr. v. a.) pe di, concede inse, ca în dimineati'a de 4 Aug. s'a fostu decisu și dens'a a jafui pe d'n'a Orescu. Servitorea criminala a marturisu inse de alta parte ca d'n'a Orescu ia oferitu în dimineati'a aceea o ceasca de ceaiu, ce se află pe mēsa de unde nici-decumu nu se pôte conchide la o rea tractare. Mihály József marturisi din contra ca nu a fostu nici vorba de-o rea tractare a lui Rozsi și ca ei au omoritu pe d-n'a Orescu numai că sei ia banii. Fazakas István în fine néga ca înainte de comiterea omorului ar' fi fostu vorba de banii d-nei Orescu. Mih. J. a mai marturisu, ca a indesatu în gur'a nefericitei Cleopatr'a o batista (naframa) care s'a fostu gasitu în gatul ei, din cauza ca vedindu ca biēt'a copila se luptã tare cu mórtea și ca „totu nu mai era pentru vieatia“ a voitu se puna capetu doreriloru sale.

Atatu Nagy Rozsi, o secuieanca înalta cu-o fiziognomia comuna, desi nu urita, care a facutu și condusu planulu infernalu, catu și complicii ei au descrisu ameruntele omorului indoita, ce l'au comisu împreuna, într'unu tonu aprópe indiferentu, fora a aretã vreunu semnu de caintia.

Tribunalulu reg. sub conducerea presiedintelui S. Mály a condamnatu la propunerea procurorului Kenyeres, după ce au pledatu și aperatorii acusatiloru Gyórfi și Harmath, pe toti trei criminali la mórte prin stréngu. Totuodata s'a otaritu, că esecutiunea se se face după ordinea acēst'a: Mai antaiu se fia spendiuratu Mihály József, apoi Fazakas István și în fine Nagy Rozsi. Tôte acele obiecte, cari erau pastrate pana aci la tribunalu, se voru tramite consulatului generalu austro-ungaru din Bucuresci spre a se inmanuã mostenitoriloru familiei Orescu. — Dombi Julis, care a marturisu, ca a luat și a vendutu obiecte de aceste dela frateseu, au fostu condamnata pentru insielatiune la 6 septemani închisória. — Nagy Rozsi și Mihály au apellatu; Fazakas și Dombi Julis s'au declarat multumiti cu sententi'a.

Noutati diverse.

— (Episcopulu Ioanu Olteanu. †) Dela Orade'a ni se tramite urmatoriu anunciu: „Capitululu greco-catholicu de Orade'a-mare, cuprinsu de dorere profunda, incunoscintiēza cu anim'a intristata în numele seu și alu clerului diecesanu întregu, precumu și alu consaugeniloru respectivi, doiós'a mórte a archi-pastoriului Ioanu Olteanu, episcopu diecesei gr.-cath. de Orade'a-mare, camarariu secretu papalu, comandatoriulu stral. ordu Leopoldinu, proprietariulu crucii mari a ordului Franciscu-Iosifu scl. scl., intemplata în resiedinti'a dominiului seu episcopescu, în Beiusiu, în urmarea unui morbu indelungatu, după primirea devóta a ss. sacramente ale morbiundiloru, în 29 Nov. a. e. la 4¹/₄ óre după médiadi în anulu 38 alu vietiei, 4 alu gubernarii acestei diecese concredite grigii

sale archieresci, și respective 7 alu episcopatului seu. Remasitiile pamentesci ale archipastoriului cunoscutu despre virtutile sale patriotice și umanitare, după binecuventarea loru în Beiusiu, se voru straportã la resiedinti'a sa episcopésca și se voru espune în biseric'a catedrala, de unde după s. sierfa propitiatiória, ce se va aduce Creatoriului în catedral'a în 5 Decembre la 8 óre dimineti'a, la 9 óre se voru asiediã spre repausu după ritulu bisericei gr.-cath. în cript'a apartienatiória. La care trista solenitate sunt invitati cu onóre toti veneratorii repausatului în Domnulu. Orade'a-mare, 30 Nov. 1877. — Fia-i tieren'a usióra!

— (Invitatiune în caus'a reorganizatiunei municipale.) Dela Orade'a-mare primiramu spre publicare urmatória scrisóre-circulara: „P. T. Domnule! În congregatiunea municipala din 28 Nov. a. e., terminulu restaurarei comitatense și respective adunarea generala extraordinaria, pentru alegerea întregului corpu oficialu comitatensu, s'a decretatu pe 28 Decembre st. n. a. e. Considerandu, ca în viēti'a autonomiei municipale, actulu celu mai momentosu este alegerea oficialiloru; considerandu, ca interessulu nostru comunu nationalu pretinde actiune solidaria, cá si de ast'a data, precumu în anulu 1872, în cercurile locuite de romani, se potemu reusi cu oficianti capaci și romani, cari sunt chiamati a promovã interesele adeverate ale poporului; considerandu în urma, ca numai după o cointielegere reciproca este possibila o actiune solidaria, pentru de a ne validatã interesele, la alegerile din cestiune și ca în urm'a dechiaratiuniloru solemne, facute în conferinti'a partidei liberale de aici, cu referinti'a la satisfacerea justeloru nóstre pretensiuuri, în ceea ce privesea admiterea unui numeru proportiunatu de candidati romani, numai din indiferentismulu și neintielegerea nóstra pôte resultã eventual'a delaturare a candidatiloru nostri: dreptu aceea subsemnati ni luamu voia a Te invitã cu tóta onórea pe p. t. D'ta la o conferintiã generala, ce dorimu a o tienē în obiectulu premisu la 10 Decembre st. n. a. e. după médiadi la 5 óre în ospetari'a „Arborele verde“. Esti rogatu a comunicã acēst'a și celoru-lalti romani din giuru, cari se interessedia de caus'a comuna. Orade'a-mare, 30 Nov. 1877. — Iosifu Romanu, advocatu; Nicolau Zigre, advocatu.“

— (Dela Naseudu) ni se scrie: Un'a dintre cele mai importante afaceri la noi sunt consultarile despre nou'a reorganizare a comit. Bistritia-Naseudu. Pe 5 Dec. este convocata adunarea reprezentativa comitatensa pe baza alegeriloru și a virilistiloru celoru noi. Romanii abiã voru avé din preste 180 membrii vreo 45—46 membrii alesi cu virilisti. Cãtra finitulu lunei Decembre va fi reorganizarea comitatului, despre care voiu scrie la tempulu seu. . . La un'a mi-asi permite la asta ocaziune a atrage atentiunea romaniloru din acestu comitatu, și a nume la alegerea amplotiloru romani se aiba deosebita atentiune, cá acei'a se fia ómeni întregi, ómeni, cari se lucre în interessulu poporului, ómeni probati, cu unu cuventu se fia barbati la loculu loru. Consideratiunile personale se dispara odata. Er' membriloru din comitetu 'mi mai permitu odata a-le aduce aminte, ca este tempulu supremu a formã între densii o liga, unu clubu disciplinatu, unu clubu nationale, compusu din tôte persónele independente. Primiti s. e. l. P u b l i u.

Ajutoria pentru raniti.

Fagarasiu, 23 Novembre 1877.

Stimate dle Redactoru! Ve rogu se binevoiti în „G. Trans.“ aleturatele liste despre ofertele din comunele Gridu, Toderiti'a, Sinc'a-noua și Poian'a-Marului, colectate și espedate la distinctiunea loru, ale publica.

Alu domniei vóstre stimatória

Zinc'a Romanu.

List'a pentru ajutorirea soldatiloru romani raniti în resbelulu cu Turci'a din comun'a Gridu, colectati prin Iacobu Urdea:

Iacobu Urdea, parochu în Gridu 1 fl., Georgiu Popu Grideanulu din Persiani 1 fl., Ioanu Chichernia din Gridu 20 cr., Georgiu ad. Modorceia din Gridu 50 cr., Nicolau Urdea din Gridu 30 cr., Nicolau B. Boieriu din Gridu 20 cr., Lascu Modorc'a din Gridu 20 cr., Georgiu Comardicia din Persiani 20 cr., Pavelu Patecu din Gridu 10 cr. Sum'a 4 fl. v. a.

Oferte binevolie pentru raniti ostaci din Romani'a dela locuitori din comun'a Toderiti'a, colectate prin Alecsiu Mijea:

Alecsiu Mijea, parochu 1 fl., Georgiu Renghia, invotiatoriu 50 cr., Vasiliu Ciopasiu, proprietariu 40 cr., George Pavelu propriet. 40 cr., George Renghia, propriet. 40 cr., Iacobu Renghia 40 cr., Ioanu Nise Grama 40 cr., Iosifu Grama, cantaretiu și propriet. 40 cr., Iose Grama, primariu 40 cr., Ioanu Grama, colectante de dare 40 cr., Tom'a Balabanu, vigilu erarialu 40 cr., Dumitru Sborniciu, propr. 30 cr., Tom'a Dusia, propriet. 30 cr., Mihaiu Fofaldea propriet. 30 cr., Nicolae Balabanu, propriet. 40 cr., Ioanu Dusia, propriet. 30 cr., Nicolae Micu 40 cr., George Toc'a propriet. 30 cr., Bucuru Istrate 30 cr., Dela alti locuitori în oferte mai mici în sum'a de 6 fl. 65 cr. Sum'a totala 14 fl. 35 cr. v. a.

Dév'a, la 28 Nov. 1877.

Onorabile dle Redactoru! Ceru publicarea urmatórielorु sire:

„List'a de oferte pentru soldatii romani, raniti în batali'a cu turcii. Colectante F. H. Longinu în Dev'a: (Continuare.)

Dóm'n'a Ecaterin'a Orbonasiu marit. Olariu din Dev'a 1 ch., scame și 17 bandage, Ioanu Popoviciu, parochu în Chergezu 5 fl., dn'a Lucreti'a Cost'a mar. Olariu din Dev'a 1 camasia, dn'a L. Vladu din Dev'a 7 deka. scame, dn'a Elen'a Piso m. Papiu din Dev'a 2 camasie, 12 band., 17 bucati de panza, 32 deka scame; dn'a A. Bontilovicu din Boholtu 37 dek. scame; dnisór'a Vilm'a Moldovanu din Dev'a 1 ch. și 7 deka scame; dn'a Ecaterin'a Moldovanu m. Draghiciu din Dev'a 5 band., 34 deka scame fine; dn'a Mari'a Grindeanu din Dev'a panzaturi fine pentru legaturi: F. H. Longinu 20 deka scame; Din cei 5 fl. însemnate în list'a acēsta s'an cumperatu de 4 fl. (cinci) 5 bucati de camasi de panza, restu 1 fl.; Simionu Curiaeu, parochu gr.-or. în Banpotocu 2 fl., Ioane Sabó, cancelistu în Dev'a 2 fl. — Sum'a în bani gat'a 5 fl. v. a.

Espedarea a costatu 5 fl. 37 cr. v. a. — Dev'a, la 26 Nov. 1877 st. n. F. H. Longinu m. p. — Láttá a polgármesteri hivatal! azon megjegyzéssel, hogy a bemutatott eredeti postai föladávévény tanúsítása szerint 1877 Nov. 23-án, rendeltetési helyére jutott. Déván, 1877 Nov. hó 26-án. Beke Károly s. k. polgármester.

Primiti s. e. l.

F. H. Longinu m. p.

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primescu la institutulu subsemnatu:

a) pe lenga anunierea redicarii în sensulu statutelorु cu 6% interesse:

b) sub conditiune de a se anuciã institutulu redicarea depunerii la 3 luni înainte cu 6¹/₂ % interesse;

c) sub conditiune de a se anuciã institutulu redicarea depunerii la 6 luni înainte cu 7 % interesse.

Interesele incepu cu diu'a, care urmēza după diu'a depunerii, și incēta cu diu'a premergatiória dilei, în care se redica depunerea cu acelu adausu inse, ca numai după acele capitale se dau interesse, cari stau depuse la institutu celu puçinu 15 zile.

La dorinti'a deponentului se potu stabili în diu'a depunerii capitalulu și conditiuni speciali de esolvire, cari se însemna apoi în libelu și în cartea depuneriloru institutului. În atare casu restituierea depunerii urmēza după aceste modalitati speciali.

Depunerile tramise prin posta pe lenga comunicarea adresei deponentului se resolu totu-deaun'a în diu'a primirei.

Asemene se potu efectui prin posta anuniari și redicari de capitale.

Sibiiu, 29 Novembre 1877.

„ALBIN'A“

Institutu de creditu și de economii în Sibiiu.

1—4

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 4 Decembre st. n. 1877.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	63.70	Oblig. rurali ungare .	78.40
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu). . .	68.90	„ „ Banat-Timis. . .	77.75
Losurile din 1860 . . .	112.75	„ „ transilvane. . .	76.—
Actiunile banței nation. . .	807.—	„ „ croato-slav. . .	85.—
„ instit. de creditu . . .	210.60	Argintulu în marfuri .	105.45
Londr'a, 3 luni. . .	118.95	Galbini imperatesci .	5.63
		Napoleond'ori . . .	9.54
		Marci 100 imp. germ. .	58.70